RESEARCH ARTICLE

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

DOI: 10.34256/irjt22s77

OPEN ACCESS

ஈரோடு தமிழன்பனின் வணக்கம் வள்ளுவ நூல் ஒரு ஆய்வு

ரா. கார்த்திக் [அ, *]

[அ] தமிழ்த்துறை, இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை-600004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

A Study of Erode Tamilanpan's 'Vanakkam Valluva Nool'

R. Karthik [a, *]

[a] Department of Tamil, Queen Mary's College, Chennai-600004, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author: losansunny@gmail.com

Received: 01-01-2022
Revised: 28-04-2022
Accepted: 18-05-2022
Published: 12-07-2022

ABSTRACT

In Erode Tamilanban's 'Vanakkam Valluva' poetry, the symbolism of poetic virtues can be found in the poem 'Agamum Puramum: Andrum Indrum' (Inside and Out, then and now), the analogy can be seen in the poem 'Appothu Ketpen' (I will ask then), and in the poem, 'Vina-Vidai' (Quiz style) can also be found in the poem 'Ettaavathu Seer' (Eighth Syllable). This article explores the trend of modernizing antiquity in 'Novelty', the title ' God whos has become a Prisoner' even though God is released from the temple people still hold him captive, on the topic 'The need for love' that love is necessary to overcome caste and religion differences and promote equality, the impact of family relationships in the 'Memory of the Mother', Life is to give in 'Life is for giving', the social disorder that is caused by drugs titled as 'Social Disgrace' in a satirical sense, and the Questions asked by prostitutes to Valluvar to ensure equality between men and women in 'Unrestrained Women'.

Keywords: Erode Tamilanban, Vanakkam Valluva, Valluvar, Symbol

முன்னுரை

ஈரோடு தமிழன்பன் முற்போக்குச் சிந்தனையும், திராவிட இயக்கக் கோட்பாட்டின் தாக்கமும் நிறைந்த வானம்பாடிக் கவிஞர். பாரதிதாசன் மீது அளப்பரிய ஈடுபாடு கொண்டவர். இவரின் கவிதைகளில் சமூக விமர்சனமே மேலாங்கி காணப்படுகிறது. புதுக்கவிதைகளில் பரிசோதனை முயற்சிகளை மேற்கொள்பவர். 'ஒரு வண்டி சென்ரியு', 'சூரிய பிறைகள்', 'சென்னிமலை கிளியோபாத்ராக்கள்' என்று சென்ரியு, ஹைக்கூ, லிமரைக்கூ போன்ற ஜப்பானிய வடிவங்களில் கவிதை தொகுப்புகளை வெளியிட்டவர். வணக்கம் வள்ளுவ! என்ற கவிதை தொகுப்பு 2000 ஆண்டு வெளிவந்தது. 2004 ஆம் ஆண்டு சிறந்த கவிதை தொகுப்புக்காக சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றது. 22 கவிதைகள் இக்கவிதை தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. அக்கவிதைகளை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

கவிதைக்குரிய நயங்கள்

ஒரு கவிதை எதைச் சொல்கிறது என்பதை விட, எதைச் சொல்லாமல் சொல்கிறது அல்லது எதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது என்பது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். இதனையே குறியீடு என்பர். குறியீடு சொல்லாகவும், தொடராகவும், முழுக்கவிதையாகவும் அமையலாம். கவிஞர் பல்வேறு குறியீட்டுக் கவிதைகளை வடித்துள்ளார். அகமும் புறமும் அன்றும் இன்றும் என்ற கவிதையில், இருவேறுபட்ட தமிழர்களின் நிலையை,

“இன்றும்

செங்குட்டுவச் சினம்

கனகவிசயர்மேல் கால் ஊன்றாமல்,

கட்சி வரம்புகளோரம்

சுய மோதல்களுக்குச்

சூடு திரட்டுகின்றன.

புறப்புண் நாணி

‘வடக்கிருந்தவன்’ வம்சம்

அந்தக்

களங்கக் காயங்களுக்குள்

புகுந்து

பொறுக்குகின்றது

பதவியை, அதிகாரத்தை, பணத்தை”

என்று வெளிக்காட்டுகிறார் (Tamilanban, 2000).

அப்போது கேட்பேன் என்ற கவிதையில் ஒப்புமையை இணைஒப்பாக காட்சிப்படுத்துகிறார். கருத்தை விளக்க அதே போன்ற இன்னொன்றினை ஒப்புமையாகக் காட்டுவது இணைஒப்பு எனப்படும். உவமையும் உவமிக்கப்படும் பொருளும் தோன்றாதபடி, உவமான உவமேயங்களைத் தனித்தனித் தொடரில் அமைத்துக் கூறும் திறனில் அமையும். இதுவரை திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவர்கள் அனைவருமே தத்தமது கருத்துகளை வள்ளுவத்தில் ஏற்றி அல்லது முதன்மைப்படுத்திக் கூறியுள்ளனரே அன்றி, வள்ளுவரின் உண்மைக் கருத்தை உள்ளபடியே உணர்த்தவில்லை என்பதைக் கவிஞர் இணைஒப்பு முறையில் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

“பூ

என்ன என்பது எனக்குப்

புரிந்தபோதும்,

பொருள் சொல்ல வந்தவர்கள்,

‘குழந்தைகள் கன்னம்,

குமரிகள் சிரிப்பு,

வண்டின் படுக்கை,

மதுக்கிண்ணம், வாசவிடுதி......’

என்னென்னவோ சொல்லிப்

பூவுக்கு

நெடுந்தொலைவில் என்னை

இழுத்துக்

கொண்டு போய்

நிறுத்தினார்கள்.

....

இப்படித்தான்

வள்ளுவர்க்குப் பொருள் சொல்ல

வந்தவர்கள்,

வள்ளுவர்க்குப் பொருள்

பரிமேலழகர் என்றார்கள்,

வள்ளுவர்க்குப் பொருள்

மணக்குடவர் என்றார்கள்.......

வள்ளுவர்க்குப் பொருள்

மற்ற மற்ற மற்றையவர்கள்

என்றார்கள்.

....

எப்போது

எனக்கு வள்ளுவரின் வள்ளுவர்

கிடைப்பார்....?" (Tamilanban, 2000)

கவிதை நடையில் ஒரு வகை வினா-விடை நடை. வினாவை எழுப்பி அதற்கு விடை கூறும் முறையில் அமைவது வினா-விடை நடை ஆகும். வினாக்களை எழுப்பி அதற்குரிய விடையளித்துச் செல்வது அறிவாராய்ச்சியைத் தூண்டுவதோடு அமையாமல் உணர்ச்சிக்கும் விருந்து தரும். எட்டாவது சீர்... கவிதையில் வினா-விடை நடையை காணமுடிகிறது.

"வள்ளுவ!

எட்டாவது சீர்

உன்னைத் தேடி வந்தபோது

என்ன செய்தாய்?

'போடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை

போ'

என்று

வாசல் யாசகனை

வீடுகளில் விரட்டுவதுபோல்

விரட்டி விட்டாயா?" (Tamilanban, 2000)

இது போன்ற நடையை கிழக்குச் சாளரம் கவிதை தொகுப்பில் ஓசையில்லாத வார்த்தை என்ற கவிதையிலும் காணலாம்.

புதுமை

மரபை மீறியப் புதுக்கவிதைகளைவிட மரபைத் தழுவி எழுந்த கவிதைகள் சிறந்து விளங்குவதைத் தமிழன்பன் கவிதைகளில் காணலாம். ஈத்து உவக்கும் இன்பம் எனும்

நெடுங்கவிதையில், முன்னோர் மொழிப்பொருளையும், மொழியையும் தமது கவிதைகளில் சிறப்புற வடித்துள்ளார்.

“தேரில் அன்று

பயணம் போனபோது அடைந்ததைவிட

அதிக இன்பத்தை,

அதை முல்லைக் கொடிக்கு நிறுத்திவிட்டு

நடந்தபோது பெற்றான் பாரி!

அன்று நின்றுவிட்ட தேர்

கால காலமாய்க் கவிதைக்குள்ளும்

நமக்குள்ளும்

ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது!” (Tamilanban, 2000)

பழைமையைப் புதுமையாக்கிக் காட்டும் கவிஞரின் இயல்பான கவித்துவத்தை இக்கவிதை முனைப்புடன் செயல்படுகிறது. மீண்டும் பிறந்தார் வள்ளுவர் என்ற கவிதையில் பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாடிய மக்கட்பேற்றின் சிறப்பைக் கூறும் செய்யுளான, படைப்புப்பல படைத்து எனத்தொடங்கும் புறநானூற்று பாடலின் அடிகளைக் கவிஞர் கையாண்டுள்ள திறம் குறிப்பிடத்தக்கது (Puliyur kesigan, 1971).

“குறட்பாவின் போதாமை

குழந்தைகள் பிறந்த பிறகுதான்

புரிந்தது வள்ளுவருக்கு

கடவுளை

அடக்க முடிந்தது எழுசீர்களுக்குள்...

குழந்தைகளிடம்

திண்டாடித் திணறினார்.

....

வெளிச்சத்தோடு பழகி

வெளிச்சமாகிவிடும் ஞானிகள்போல்

குழந்தைகளோடு பழகிய குறட்பாக்களும்

குழந்தைகளாகி...

குறுகுறு நடந்தன்; சிறுகை வீசின்

நெய்யுடை அடிசிலை

இட்டன, தொட்டன, கவ்வின, துழவின

மெய்பட விதிர்த்தன........

அப்பருக்கைகள்

அதிகாரங்கள் தாண்டி எங்கெங்கும் போய்

விழுந்தன.” (Tamilanban, 2000)

என மக்கட்பேற்றின் சிறப்பை விளக்க வள்ளுவத்தையும், புறநானூற்றையும் பொருத்தமுற இணைத்துக் கூறும் பாங்கு எண்ணி மகிழத்தக்கது.

கைதியான கடவுள்

வள்ளுவர் வழங்கும் விடுதலை என்ற கவிதை நட்டகல்லைத் தெய்வம் என்று வழிபடுவது, சடங்குகள் முதலியனவற்றுக்கு வீண் செலவுகள் செய்வது பயனில்லை என்பது போன்று அமைந்துள்ளது.

"குருக்கள், குடமுழுக்குகள், தட்சிணை,

பிரசாதம், உண்டியல், உற்சவம் எல்லாவற்றையும்

பொறுத்துக் கொண்டு

கோயிலில் சிறைபட்டுக் கிடந்த

கடவுளை வள்ளுவர் விடுதலை செய்தார்.

செம்பிலிருந்தும் கல்லிலிருந்தும்,

வள்ளுவர்

கடவுளை விடுதலை செய்தார்.

ஆனால்

திருந்தாத மக்கள்

கடவுளைக்

கைதியாக்கித்

தண்டித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்

இன்னும்......"

என்கிறார் (Tamilanban, 2000). இதேபோல் கடவுள் நம்பிக்கை குறித்த கவிதைகளை ஊர் சுற்றிவந்த ஓசை என்ற கவிதை தொகுப்பிலும், காலத்துக்கு ஒரு நாள் முந்தி என்ற கவிதை தொகுப்பிலும் காணமுடிகிறது (Tamilanban, 1982; Tamilanban, 2002).

அன்பின் அவசியம்

சாதி மத பேதங்களைப் போக்கவும் சமத்துவத்தை வளர்க்கவும் உதவும் அருமருந்து அன்பே என்கிறார். அன்பினால்தான் சமுதாயம் நிலைபெறும் வாழும். இன்றைய சமூக சீர்கேடுகளை களைய அன்பு அவசியமாகிறது. இதனை வள்ளுவர் வழங்கும் விடுதலை என்ற கவிதையில்,

"மனிதனை விடுதலை செய்யக்

கடவுளால் அரசாங்கத்தால்,

படை, குடி, கூழ், அமைச்சால் முடியாது.

பின்?

மனிதனை

மனிதனே விடுதலை செய்யமுடியும்!

விடுதலைப் போரில் இறங்கும்

ஒவ்வொருவர் கையிலும் வள்ளுவர்

ஓர் ஆயுதம் தருகிறார்.........

அந்த ஆயுதம்,

கிண்ணமான பின்னும் அதைவிட்டு

விலகாத வெள்ளியைப்போல்

பானையான பின்னும் அதைவிட்டு

விலகாத மண்ணைப்போல்

வென்ற பிறகும் மனிதனை விட்டு

விலகாத ஆயுதம்......

அன்பு."

என எடுத்துக் காட்டுகிறார் (Tamilanban, 2000). இத்தகைய அன்பினை வளர்க்கும் இயல்பான முறையினையும் கவிஞர் கற்றுத் தருகின்றார்.

தாயின் நினைவு

சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகு குடும்பம். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பராமரிப்பு, பாதுகாப்பு, அன்பு முதலியவற்றை குடும்பம் என்ற அமைப்புதான் அளித்து வருகின்றன. வள்ளுவரின் தாய் இறந்த நாளில் எனும் கவிதையிலும் தம் தாயின் நினைவே அவருக்கு மேலோங்குகிறது.

"உறங்குவது போலும்

சாக்காடு' என்றவரின் தாய்

அவர் மனத்தில் 'விழித்து'க் கொண்டதை

மரணம் என்ன செய்ய முடியும்?"

எனக் கேட்கிறார் (Tamilanban, 2000).

வாழ்க்கை ஈவதற்கே

செல்வத்துப் பயனே ஈதல் என்ற புறநானூற்று அடியை நினைவூட்டும் வண்ணமாக அமைந்த கவிதை. தாம் வாழ்வதற்காக மட்டுமே பொருளீட்டுவது வாழ்வன்று பிறர்க்கு அளிப்பதும் வாழ்வே. இதனை, பாரதிதாசனும், உலகம் உன்னுடையது என்ற கவிதையில் உலகம் உண்ண உண்! உடுத்த உடுப்பாய்! என்றார். அவ்வழியில் கவிஞரும்,

"உள்வாங்கிய மூச்சை

உடனே வெளிவிடுவதுபோல்

ஈட்டிய பொருளை

எடுத்துக் கொடுப்பதே வாழ்க்கை."

என விளக்குவர் (Tamilanban, 2000). அதுமட்டுமன்று,

"உண்மைதான்...

வங்கிக் கணக்கை மட்டும் வளர்ப்பவன்

வாழ்க்கைக் கணக்கில் விடைதெரியாமலே

விடை பெறுகிறான்."

என பிறருக்கு உதவி வாழும் ஒப்புரவு வாழ்க்கையை வரவேற்கிறார் (Tamilanban, 2000).

சிலேடைப் பொருளில் சமூக அவலம்

தமிழன்பன் கவிதைகளில் இருபொருள்படச் சொற்களை அமைத்துக் கூறும் சிலேடை உத்தியினைச் சில இடங்களில் காண முடிகிறது.

"போதைப் 'பொருளுக்கு'

அறத்தையும் இன்பத்தையும்

அவசரமாய் அடகு வைப்பவர்கள்

நாங்கள்

அப்படித்தான் இருப்போம்." (Tamilanban, 2000)

இங்கு போதைப் பொருள் எனவும், பொருள் மீது போதை எனவும் இருபொருள்பட உள்ளது. அதேபோன்று வீடு என்ற சொல்லையும் சிலேடைப் பொருளில் அமைத்துள்ளார். நன்மை ஒடுக்கப்படுவதும் தீமை மேலோங்குவதும் சமூக அவலம். சமூகத்தில் தவறு செய்பவர்களுக்குச் சட்டத்தின் ஓட்டைகளால் தண்டனை பெறுவது அரிதாகிவருகிறது. இதனைக் கவிதை வடிவில் சாடுகிறார் கவிஞர்.

வரைவின் மகளிர்

ஆண்வர்க்க சமூகத்தில் ஆணுக்கே சாதகமாக அனைத்தும் அமைவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. வள்ளுவர் வரைவின் மகளிர் என்ற அதிகாரத்தில் ஆண்களை நல்லவர் போன்றும் பெண்களைத் தீயவள் என்றும் சித்தரிக்கிறார். இதனை கவிஞர் வண்மையாகக் கண்டிக்கிறார். ஆண்-பெண் இருபாலரும் தொடர்புடைய எந்த ஒரு செயலிலும் குற்றம் பெண்ணினுடையதாகவே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. விலைமாதர்கள் வள்ளுவரிடம் கேட்ட வினாக்கள் என்ற கவிதையில் விலைமாதர்களின் துயர நிலையை படம்பிடித்து காட்டுகிறார்.

"உடம்பைக் 'காயம்' என்றது

உங்களைவிட

எங்களுக்குத்தான் அதிகம் பொருந்தும்.

காமுகர்

செய்யும் காயங்களால் ஆன காயங்கள்

எம்முடையவை.

நாங்கள் செத்த பிறகும்

எங்கள் காயங்கள் வாழும்

நியாயங்கள் கேட்கும்.

....

எங்கள் உடம்பின்

எந்த ஓர் அங்குலத்திலும்

எங்கள் ஆன்மாவுக்கு இடம் இல்லை.

காமக் கழுகுகள் கொத்தும்போது
நாங்களும்
எங்கள் உடம்பிலிருந்து
வெளியேறி விடுகிறோம்"

என்று அவர்களது இரங்கத்தக்க நிலை கண்டு வருந்துகிறார் (Tamilanban, 2000). மேலும்,

"எந்த விலைமாது
சதை விற்று முதலாளி ஆனாள் என்று...
எந்த விலைமாது
இரவுகளை விற்றுக்
கிழக்கைக் கிரையம் செய்து கொண்டாள்
என்று....
எந்த விலைமாது
தன் மகளுக்குக் குபேரன் வீட்டில்
சம்பந்தம் பேசினாள் என்று..."

என்ற கேள்விகள் வள்ளுவருக்கு மட்டுமன்று சமூகத்திற்கு சவுக்கடியாகவும் அமைத்துள்ளார் கவிஞர் (Tamilanban, 2000).

முடிவுரை

ஈரோடு தமிழன்பன் கவிதைத் தொகுப்புகள் அனைத்தும் சொல்லும் பொருளும் கருத்தாழம் கொண்டவை. அவைகளில் ஒன்று வணக்கம் வள்ளுவ! கவிதைக்குரிய நயங்கள் மட்டுமன்று சமூக நோக்கோடும் இக்கட்டுரை ஆராயப்பட்டுள்ளது.

References

Paramasivan, T., (1993) Bharathidasan Padalgal, New Century Book House, Chennai, India.

Puliyur kesigan, (1971) Purananuru, Pari Nilaiyam, Chennai, India.

Subbureddiyar, N., (2001) Thirukkural Thelivu, Sura books, Chennai, India.

Tamilanban, (1982) Kalathuku orunal mundhi, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.

Tamilanban, E., (2000) Vanakkam Valluva, Poompuhar Pathippagam, Chennai, India.

Tamilanban, E., (1991) Kizhakku pathippagam, Pablo Bharathi pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License